

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 sierpnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Lublinie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SA Jacek Michalski
Sędziowie:	SA Wojciech Zaręba (sprawozdawca) SO del. do SA Artur Majsak
Protokolant	Agnieszka Grzywna

przy udziale Wiesława Greszty prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Lublinie

po rozpoznaniu w dniu 2 sierpnia 2012 r.

sprawy **M. Z. (1), A. F. (1), S. F., K. Ś. (1)**

oskarżonych z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i in.

z powodu apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 30 grudnia 2011 r., sygn. akt IV K 218/10

I. zmienia zaskarżony wyrok:

1. wobec M. Z. (1), A. F. (1), S. F. i K. Ś. (1), a nadto na podstawie art. 435 kpk wobec S. Ł. (1), D. K. i K. B. (1) w ten sposób, że uchyla orzeczenia o wymiarze łącznych kar pozbawienia wolności oraz środkach karnych ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku papierosów;

2. wobec M. Z. (1), a nadto na zasadzie art. 435 kpk wobec S. Ł. (1) w ten sposób, że w opisach czynów z pkt. II i IV ilość papierosów stanowiących przedmiot przestępczego działania określa na (...) (sto pięćdziesiąt cztery tysiące) sztuk, wartość należnego podatku akcyzowego ustala na kwotę (...) (czteryście jedenaście tysięcy osiemset dziewięćdziesiąt sześć) zł., zaś wartość należności celnej na uszczuplenie której narażono budżet Wspólnot Europejskich- na kwotę (...) (pięćdziesiąt pięć tysięcy osiemset sześćdziesiąt) zł.;

3. wobec M. Z. (1), A. F. (1), S. F. i K. Ś. (1), a nadto na podstawie art. 435 kpk wobec S. Ł. (1), D. K. i K. B. (1) w zakresie czynów przypisanych oskarżonym odpowiednio z pkt. II, VI, IX, XVII, IV, XIII i XV w ten sposób, że z ich opisu eliminuje ustalenie o narażeniu Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku VAT, a z ich kwalifikacji prawnej przepis art. 54 § 2 kks;

4. wobec A. F. (1), S. F., K. Ś. (1),
a nadto na zasadzie art. 435 kpk wobec D. K. i K. B. (1) w ten sposób, że:

a) w zakresie czynów przypisanych oskarżonym odpowiednio z pkt. VI, IX, XVII, XIII i XV:

- kwalifikację prawną tych czynów uzupełnia o przepis art. 63 § 6 kks, zaś w podstawie prawnej wymiaru kary za te czyny przepis art. 63 § 1 kks zastępuje przepisem art. 63 § 6 kks oraz przepis art. 38 § 1 pkt. 3 kks zastępuje przepisem art. 38 § 1 pkt. 2 kks;
- kary pozbawienia wolności łagodzi: A. F. (1)- do 6 (sześciu) miesięcy, S. F.- do 4 (czterech) miesięcy, K. Ś. (1)- do 8 (ośmiu) miesięcy, D. K.- do 6 (sześciu) miesięcy, K. B. (1)- do 6 (sześciu) miesięcy;

b) na podstawie art. 39 § 1 i 2 kks orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności łączy i jako karę łączną wymierza: A. F. (1) - rok pozbawienia wolności, S. F. - 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności, K. Ś. (1) - 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności, D. K. - 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności, zaś K. B. (1) - 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności;

c) na podstawie art. 41 a § 1 i 2 kks wykonanie kar łącznych pozbawienia wolności A. F. (1), S. F., D. K. i K. B. (1) warunkowo zawiesza na okres próby 5 (pięciu) lat i w tym okresie oddaje ich pod dozór kuratora sądowego;

5. na podstawie art. 39 § 1 i 32 kks łączy kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wobec M. Z. (1) i S. Ł. (1) i jako karę łączną wymierza każdemu z nich 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności;

6. na podstawie art. 41 a § 1 i 2 kks wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności S. Ł. (1) warunkowo zawiesza na okres próby 5 (pięciu) lat i w tym okresie oddaje go pod dozór kuratora sądowego;

II. w pozostałych częściach zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. T. i adw. L. K.- Kancelarie Adwokackie w L. po 885 (osiemset osiemdziesiąt pięć) zł tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu udzielonej w postępowaniu odwoławczym oskarżonym odpowiednio M. Z. (1) i K. Ś. (1);

IV. zwalnia M. Z. (1), A. F. (1), S. F.

i K. Ś. (1) od opłat za obie instancje oraz wydatków postępowania odwoławczego i określa, że wydatki te ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

1. M. Z. (2) oskarżony został o to, że:

I. w okresie od 1 lipca 2008 roku do 25 sierpnia 2008 roku w D. pow. (...) woj. (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych polegających na wprowadzaniu na obszar Wspólnot Europejskich z terytorium Ukrainy do Polski papierosów nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ten sposób, że odbierał od nieustalonych obywateli Ukrainy przetransportowane przez graniczną rzekę B. papierosy, a następnie przekazywał je ustalonym odbiorcom na terenie Polski,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

II. w okresie od 1 lipca 2008 roku do 25 sierpnia 2008 roku w D. pow. (...) woj. (...) działając w zorganizowanej grupie przestępczej

w ramach ustalonego podziału ról, nie mniej niż 18 – krotnie w jednakowy sposób, wykonując z góry powzięty zamiar narażenia na uszczuplenie należności celnych i podatkowych Skarbu Państwa, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami wbrew przepisom ustawy wprowadził na polski obszar celny nie mniej niż 157.000 paczek papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy, dla których podatek akcyzowy wynosi nie mniej niż 419.924,00 zł, przez co narażono budżet Wspólnot Europejskich na uszczuplenie należności celnej w wysokości nie mniej niż 56.608,00 zł. oraz narażono Skarb Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie nie mniej niż 126.458,00 zł,

- w dniu 25 sierpnia 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 3.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,

tj. o czyn z art. 86 § 3 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s.

w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s.

2. S. Ł. (2) oskarżony został o to, że:

III. w okresie od 1 lipca 2008 roku do 25 sierpnia 2008 roku w D. pow. (...) woj. (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych polegających na wprowadzaniu na obszar Wspólnot Europejskich z terytorium Ukrainy do Polski papierosów nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, w ten sposób, że odbierał od nieustalonych obywateli Ukrainy przetransportowane przez graniczną rzekę B. papierosy, a następnie przekazywał je ustalonym odbiorcom na terenie Polski,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IV. w okresie od 1 lipca 2008 roku do 25 sierpnia 2008 roku w D. pow. (...) woj. (...) działając w zorganizowanej grupie przestępczej w ramach ustalonego podziału ról, nie mniej niż 18-krotnie w jednakowy sposób, wykonując z góry powzięty zamiar narażenia na uszczuplenie należności celnych i podatkowych Skarbu Państwa, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami wbrew przepisom ustawy wprowadził na polski obszar celny nie mniej niż 157.000 paczek papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy, dla których podatek akcyzowy wynosi nie mniej niż 419.924,00 zł, przez co narażono budżet Wspólnot Europejskich na uszczuplenie należności celnej w wysokości nie mniej niż 56.608,00 zł oraz narażono Skarb Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie nie mniej niż 126.458,00 zł,

w tym:

- w dniu 1 lipca 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 5.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,

- w dniu 4 lipca 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 5.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,

- w dniu 9 lipca 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 5.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,

- w dniu 18 lipca 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 5.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,

- w dniu 25 lipca 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 3.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,

- w dniu 28 lipca 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 3.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,

- w dniu 1 sierpnia 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 10.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,

- w dniu 4 sierpnia 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 10.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,

- w dniu 6 sierpnia 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 10.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,

- w dniu 8 sierpnia 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 10.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,
- w dniu 9 sierpnia 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 10.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,
- w dniu 11 sierpnia 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 10.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,
- w dniu 12 sierpnia 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 10.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,
- w dniu 13 sierpnia 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 10.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,
- w dniu 14 sierpnia 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 10.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,
- w dniu 15 sierpnia 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 20.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,
- w dniu 16 sierpnia 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 15.000 sztuk papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,
- w dniu 25 sierpnia 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 3.000 sztuk papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,

tj. o czyn z art. 86 § 3 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s.

w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s.

3. A. (...) oskarżony został o to, że:

V. w okresie od stycznia 2008 roku do 29 sierpnia 2008 roku w C.

i innych miejscowościach woj. (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na wprowadzaniu na obszar Wspólnoty Europejskiej z terytorium Ukrainy do Polski, papierosów nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ten sposób, że ustalał z nieustalonymi obywatelami Ukrainy terminy przetrzutu i ilości papierosów, odbierał je po przetransportowaniu przez graniczną rzekę B. oraz z kolejowych wagonów towarowych przyjeżdżających z terytorium Ukrainy, a następnie przekazywał odbiorcom na terenie Polski,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

VI. w okresie od stycznia 2008 roku do 29 sierpnia 2008 roku w C.

i innych miejscowościach woj. (...) działając w zorganizowanej grupie przestępczej w ramach ustalonego podziału ról, wykonując z góry powzięty zamiar narażenia na uszczuplenie należności celnych i podatkowych Skarbu Państwa, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami wbrew przepisom ustawy wprowadził na polski obszar celny nie mniej niż 46.963 paczki papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy, dla których podatek akcyzowy wynosi nie mniej niż 125.660,00 zł, przez co narażono budżet Wspólnoty Europejskiej na uszczuplenie należności celnej w wysokości nie mniej niż 17.272,00 zł oraz narażono Skarb Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie nie mniej niż 38.043,00 zł,

w tym:

- w dniu 13 lutego 2008 roku w rejonie znaku granicznego nr (...) w okolicach miejscowości S. wprowadził na obszar Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia do odprawy celnej nie mniej niż 2.020 paczek papierosów marki C. nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy

- w dniu 11 maja 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnoty Europejskiej przez kolejowe przejście graniczne w H. bez zgłoszenia do odprawy celnej 9.963 paczki papierosów marki C. nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy

- w dniu 1 lipca 2008 roku w D. wprowadził na obszar Wspólnoty Europejskiej nie mniej niż 5.000 paczek papierosów nieustalonej marki nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy

- w dniu 4 lipca 2008 roku w D. wprowadził na obszar Wspólnoty Europejskiej nie mniej niż 5.000 paczek papierosów nieustalonej marki nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy

- w dniu 9 lipca 2008 roku w D. wprowadził na obszar Wspólnoty Europejskiej nie mniej niż 5.000 paczek papierosów nieustalonej marki nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy

- w dniu 29 sierpnia 2008 roku w miejscowości B. pow. (...) w towarowym wagonie kolejowym nr (...) wprowadził na obszar Wspólnoty Europejskiej przez kolejowe przejście graniczne w H. bez zgłoszenia do odprawy celnej 20.000 paczek papierosów marki C. nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy,

tj. o czyn z art. 86 § 3 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s.

w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s.

VII. w dniu 30 sierpnia 2008 roku w K.. O. pow. (...) woj. (...) przechowywał 3.925 paczek papierosów marki C. oraz LD nie posiadających polskich oznaczeń znakami skarbowymi akcyzy dla których podatek akcyzowy wynosi 10.500,00 zł, przez co narażono budżet Wspólnoty Europejskiej na uszczuplenie należności celnej w wysokości 1.415,00 zł oraz narażono Skarb Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie nie mniej niż 3.162,00 zł,

tj. o czyn z art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 3 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s.

w zb. z art. 91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 k.k.s.

4. S. (...) oskarżony został o to, że:

VIII. w dniu 29 sierpnia 2008 roku w C. i B. woj. (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnienie przestępstwa skarbowego, polegającego na wprowadzeniu na obszar Wspólnoty Europejskiej z terytorium Ukrainy do Polski, papierosów nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ten sposób, że wspólnie z ustaloną osobą podjął działania mające na celu odebranie z ukraińskiego towarowego wagonu kolejowego papierosów nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, ukrytych tam przez nieustalonych obywateli Ukrainy,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

IX. w dniu 29 sierpnia 2008 roku w miejscowości B. pow. (...) woj. (...) działając w zorganizowanej grupie przestępczej w ramach ustalonego podziału ról, wykonując z góry powzięty zamiar narażenia na uszczuplenie należności celnych i podatkowych Skarbu Państwa, wprowadził na obszar Wspólnoty Europejskiej przez kolejowe przejście graniczne w H. w towarowym wagonie kolejowym nr (...) bez zgłoszenia do odprawy celnej 20.000 paczek papierosów marki C. nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy, dla których podatek akcyzowy wynosi 53.492,00 zł, przez co narażono budżet Wspólnoty Europejskiej na uszczuplenie należności celnej w wysokości 7.212, 00 zł oraz narażono Skarb Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie 16.109, 00 zł,

tj. o czyn z art. 86 § 3 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s.

w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s.

5. D. (...) oskarżony został o to, że:

XII. w okresie od 1 do 18 lipca 2008 roku w D. pow. (...) woj. (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na wprowadzaniu na obszar Wspólnoty Europejskiej z terytorium Ukrainy do Polski papierosów nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ten sposób, że w czasie odbioru papierosów ze strony ukraińskiej przez innych uczestników grupy prowadził obserwację terenu, celem informowania ich o działaniach patroli Straży Granicznej,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XIII. w okresie od 1 do 18 lipca 2008 roku w D. pow. (...) woj. (...) działając w zorganizowanej grupie przestępczej w ramach ustalonego podziału ról, nie mniej niż 4-krotnie w jednakowy sposób, wykonując z góry powzięty zamiar narażenia na uszczuplenie należności celnych i podatkowych Skarbu Państwa, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami wbrew przepisom ustawy wprowadził na polski obszar celny nie mniej niż 20.000 paczek papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy, dla których podatek akcyzowy wynosi nie mniej niż 53.488,00 zł, przez co narażono budżet Wspólnoty Europejskiej na uszczuplenie należności celnej w wysokości nie mniej niż 7.382,00 zł oraz narażono Skarb Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie nie mniej niż 16.180,00 zł,

w tym:

- w dniu 1 lipca 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 5.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy niestalonej marki, oraz niestalonej ceny rynkowej,

- w dniu 4 lipca 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 5.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy niestalonej marki, oraz niestalonej ceny rynkowej,

- w dniu 9 lipca 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 5.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy niestalonej marki, oraz niestalonej ceny rynkowej,

- w dniu 18 lipca 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 5.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy niestalonej marki, oraz niestalonej ceny rynkowej,

tj. o czyn z art. 86 § 3 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s.

w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s.

6. K. B. (2) oskarżony został o to, że:

XIV. w okresie od 18 lipca do 8 sierpnia 2008 roku w D. pow. (...) woj. (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na wprowadzaniu na obszar Wspólnoty Europejskiej z terytorium Ukrainy do Polski papierosów nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ten sposób, że wraz z innymi osobami przenosił papierosy z rejonu granicznej rzeki B. w miejsce ich ukrycia oraz prowadził obserwację terenu, celem informowania innych uczestników grupy o działaniach patroli Straży Granicznej,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XV. w okresie od 18 lipca do 8 sierpnia 2008 roku w D. pow. (...) woj. (...) działając w zorganizowanej grupie przestępczej

w ramach ustalonego podziału ról, nie mniej niż 5-krotnie w jednakowy sposób, wykonując z góry powzięty zamiar narażenia na uszczuplenie należności celnych i podatkowych Skarbu Państwa, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami wbrew przepisom ustawy wprowadził na polski obszar celny nie mniej niż 45.000 paczek papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy, dla których podatek akcyzowy wynosi nie mniej niż 120.348,

00 zł, przez co narażono budżet Wspólnoty Europejskiej na uszczuplenie należności celnej w wysokości nie mniej niż 16.488,00 zł. oraz narażono Skarb Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie nie mniej niż 36.405,00 zł,

w tym:

- w dniu 18 lipca 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 5.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,

- w dniu 1 sierpnia 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 10.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,

- w dniu 4 sierpnia 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 10.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,

- w dniu 6 sierpnia 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 10.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,

- w dniu 8 sierpnia 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnot Europejskich nie mniej niż 10.000 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy nieustalonej marki, oraz nieustalonej ceny rynkowej,

tj. o czyn z art. 86 § 3 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s.

w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s.

a nadto

7. K. Ś. (1) oskarżony został, o to że:

XVI. w okresie od stycznia 2008 roku do 29 sierpnia 2008 roku w C.

i innych miejscowościach woj. (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw skarbowych, polegających na wprowadzaniu na obszar Wspólnoty Europejskiej z terytorium Ukrainy do Polski, papierosów nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy w ten sposób, że ustalał z nieustalonymi obywatelami Ukrainy terminy przetrzutu i ilości papierosów, odbierał je po przetransportowaniu przez graniczną rzekę B. oraz z kolejowych wagonów towarowych przyjeżdżających z terytorium Ukrainy, a następnie przekazywał odbiorcom na terenie Polski,

tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

XVII. w okresie od stycznia 2008 roku do 29 sierpnia 2008 roku w C.

i innych miejscowościach woj. (...) działając w zorganizowanej grupie przestępczej w ramach ustalonego podziału ról, wykonując z góry powzięty zamiar narażenia na uszczuplenie należności celnych i podatkowych Skarbu Państwa, wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami wbrew przepisom ustawy wprowadził na polski obszar celny nie mniej niż 46.963 paczki papierosów bez polskich znaków skarbowych akcyzy, dla których podatek akcyzowy wynosi nie mniej niż 125.660,00 zł, przez co narażono budżet Wspólnoty Europejskiej na uszczuplenie należności celnej w wysokości nie mniej niż 17.272,00 zł oraz narażono Skarb Państwa na uszczuplenie podatku VAT w kwocie nie mniej niż 38.043,00 zł, w tym:

- w dniu 13 lutego 2008 roku w rejonie znaku granicznego nr (...) w okolicach miejscowości S. wprowadził na obszar Wspólnoty Europejskiej bez zgłoszenia do odprawy celnej nie mniej niż 2.020 paczek papierosów marki C. nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy

- w dniu 11 maja 2008 roku wprowadził na obszar Wspólnoty Europejskiej przez kolejowe przejście graniczne w H. bez zgłoszenia do odprawy celnej 9.963 paczki papierosów marki C. nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy

- w dniu 1 lipca 2008 roku w D. wprowadził na obszar Wspólnoty Europejskiej nie mniej niż 5.000 paczek papierosów nieustalonej marki nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy

- w dniu 4 lipca 2008 roku w D. wprowadził na obszar Wspólnoty Europejskiej nie mniej niż 5.000 paczek papierosów nieustalonej marki nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy

- w dniu 9 lipca 2008 roku w D. wprowadził na obszar Wspólnoty Europejskiej nie mniej niż 5.000 paczek papierosów nieustalonej marki nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy

- w dniu 29 sierpnia 2008 roku w miejscowości B. pow. (...)

w towarowym wagonie kolejowym nr (...) wprowadził na obszar Wspólnoty Europejskiej przez kolejowe przejście graniczne w H. bez zgłoszenia do odprawy celnej 20.000 paczek papierosów marki C. nie posiadających oznaczeń polskimi znakami skarbowymi akcyzy,

tj. o czyn z art. 86 § 3 k.k.s. w zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s.

w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. w zw. z art. 9 § 1 k.k.s.

Wyrokiem z dnia 30 grudnia 2011 r. Sąd Okręgowy w Lublinie:

I.1. M. Z. (1) uznał za winnego dokonania zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. I oraz II i za to:

2. za czyn opisany w pkt I wyczerpujący dyspozycję art. 258 § 1 k.k. na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. za czyn z pkt II wyczerpujący dyspozycję art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 86 § 1 k.k.s. zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 63 § 1 k.k.s. w zw. art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art.

23 § 1 i 3 k.k.s. w zw. art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 (dwieście) stawek dziennych grzywny przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) zł;

4. na podstawie art. 85 k.k., art. 39 § 1 i 2 k.k.s. orzeczone wobec M. Z. (1) kary jednostkowe pozbawienia wolności połączył i wymierzył oskarżonemu karę łączną roku pozbawienia wolności;

5. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 25 sierpnia 2008 roku.

II.1. S. Ł. (1) uznał za winnego dokonania zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. III oraz IV i za to:

2. za czyn opisany w pkt III wyczerpujący dyspozycję art. 258 § 1 k.k. na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. za czyn opisany w pkt IV wyczerpujący dyspozycję art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 86 § 1 k.k.s. zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 63 § 1 k.k.s. w zw. art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 23 § 1 i 3 k.k.s. w zw. art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 300 (trzysta) stawek dziennych grzywny przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) zł;

4. na podstawie art. 85 k.k., art. 39 § 1 i 2 k.k.s. orzeczone wobec S. Ł. (1) kary jednostkowe pozbawienia wolności połączył i wymierzył oskarżonemu karę łączną roku pozbawienia wolności;

5. na podstawie art. 41a § 1 i 2 k.k.s. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec S. Ł. (1) warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat i w tym okresie oddał go pod dozór kuratora sądowego.

6. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 25 sierpnia 2008 roku i 21 stycznia 2010 roku przyjmując dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny.

III.1. A. (...) uznał za winnego dokonania zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. V oraz VI i za to:

2. za czyn opisany w pkt V wyczerpujący dyspozycję art. 258 § 1 k.k. na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę roku pozbawienia wolności;

3. za czyn opisany w pkt VI wyczerpujący dyspozycję art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 86 § 1 k.k.s. zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 63 § 1 k.k.s. w zw. art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 23 § 1 i 3 k.k.s. w zw. art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) zł;

4. na podstawie art. 85 k.k., art. 39 § 1 i 2 k.k.s. orzeczone wobec A. F. (1) kary jednostkowe pozbawienia wolności połączył i wymierzył oskarżonemu karę łączną roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

5. na podstawie art. 41a § 1 i 2 k.k.s. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec A. F. (1) warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat i w tym okresie oddał go pod dozór kuratora sądowego.

6. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 30 sierpnia 2008 roku przyjmując dzień pozbawienia wolności za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny.

7. przyjmując, że czyn opisany w pkt VII wyczerpał dyspozycję art. 65 § 1 k.k.s. w zb. z art. 65 § 4 k.k.s. w zb. z art. 91 § 1 k.k.s. w zb. z art. 91 § 4 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. na podstawie art. 51 § 1 k.k.s. w zw. z art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. postępowanie w tej części umorzył;

IV.1. S. (...) uznał za winnego dokonania zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. VIII oraz IX i za to:

2. za czyn opisany w pkt VIII wyczerpujący dyspozycję art. 258 § 1 k.k. na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. za czyn opisany w pkt IX wyczerpujący dyspozycję art. art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 86 § 1 k.k.s. zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 63 § 1 k.k.s. w zw. art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art.

23 § 1 i 3 k.k.s. w zw. art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) zł;

4. na podstawie art. 85 k.k., art. 39 § 1 i 2 k.k.s. orzeczone wobec S. F. kary jednostkowe pozbawienia wolności połączył i wymierzył oskarżonemu karę łączną 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

5. na podstawie art. 41a § 1 i 2 k.k.s. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec S. F. warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat i w tym okresie oddał go pod dozór kuratora sądowego.

6. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 30 sierpnia 2008 roku przyjmując ten dzień za równoważny dwóm stawkom dziennym grzywny;

V.1. D. (...) uznał za winnego dokonania zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. XII oraz XIII i za to:

2. za czyn opisany w pkt XII wyczerpujący dyspozycję art. 258 § 1 k.k. na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. za czyn opisany w pkt XIII wyczerpujący dyspozycję art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 86 § 1 k.k.s. zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 63 § 1 k.k.s. w zw. art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 23 § 1 i 3 k.k.s. w zw. art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) zł;

4. na podstawie art. 85 k.k., art. 39 § 1 i 2 k.k.s. orzeczone wobec D. K. kary jednostkowe pozbawienia wolności połączył i wymierzył oskarżonemu karę łączną roku pozbawienia wolności.

5. na podstawie art. 41a § 1 i 2 k.k.s. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec D. K. warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat i w tym okresie oddał go pod dozór kuratora sądowego.

VI.1. K. B. (1) uznał za winnego dokonania zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. XIV oraz XV i za to:

2. za czyn opisany w pkt XIV wyczerpujący dyspozycję art. 258 § 1 k.k. na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. za czyn opisany w pkt XV wyczerpujący dyspozycję art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 86 § 1 k.k.s. zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 63 § 1 k.k.s. w zw. art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 23 § 1 i 3 k.k.s. w zw. art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. skazał go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) zł.

4. na podstawie art. 85 k.k., art. 39 § 1 i 2 k.k.s. orzeczone wobec K. B. (1) kary jednostkowe pozbawienia wolności połączył i wymierzył oskarżonemu karę łączną roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

5. na podstawie art. 41a § 1 i 2 k.k.s. wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec K. B. (1) warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat i w tym okresie oddał go pod dozór kuratora sądowego.

VII.1. K. Ś. (1) uznał za winnego dokonania zarzucanych mu czynów opisanych w pkt. XVI oraz XVII i za to:

2. za czyn opisany w pkt XVI wyczerpujący dyspozycję art. 258 § 1 k.k. na podstawie art. 258 § 1 k.k. skazał go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. za czyn opisany w pkt XVII wyczerpujący dyspozycję art. 86 § 3 k.k.s. w zw. z art. 86 § 1 k.k.s. zb. z art. 63 § 2 k.k.s. w zb. z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 7 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 63 § 1 k.k.s. w zw. art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 23 § 1 i 3 k.k.s. w zw. art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. skazał go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 50 (pięćdziesiąt) zł;

4. na podstawie art. 85 k.k., art. 39 § 1 i 2 k.k.s. orzeczone wobec K. Ś. (1) kary jednostkowe pozbawienia wolności połączył i wymierzył oskarżonemu karę łączną roku pozbawienia wolności;

VIII. na zasadzie art. 32 § 1 i 3 k.k.s. orzekł środek karny ściągnięcia równowartości pieniężnej przepadku papierosów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa skarbowego poprzez zapłatę solidarnie przez wszystkich oskarżonych łącznie kwoty 98.278 zł, w tym:

- 98.278 zł od M. Z. (1) do kwoty 98.278 zł;

- 98.278 zł od S. Ł. (1) do kwoty 98.278 zł;

- 29.988 zł od A. F. (1) do kwoty 29.988 zł;
- 12.520 zł od S. F. do kwoty 12.520 zł;
- 12.520 zł od D. K. do kwoty 12.520 zł;
- 28.400 zł od K. B. (1) do kwoty 28.400 zł;
- 31.045 zł od K. Ś. (1) do kwoty 31.045 zł;

IX. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. T. kwotę 2.066,4 (dwa tysiące sześćdziesiąt sześć 4/100) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego M. Z. (1) wykonaną z urzędu oraz na rzecz adw. L. K. kwotę 2.214 (dwa tysiące dwieście czternaści) złotych tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonego K. Ś. (1) wykonywaną z urzędu;

X. zwolnił oskarżonych od zapłaty kosztów sądowych, wydatki postępowania przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Od powyższego wyroku apelacje wnieśli obrońcy oskarżonych S. F., A. F. (1), M. Z. (1) i K. Ś. (1).

Apelacja obrońcy S. F. zarzuciła:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, a mianowicie: art. 5 § 2 k.p.k., art. 7, 211, 410 i 424 § 1 pkt 1 k.p.k., przez to, że Sąd:

- nie wyczerpał wszystkich możliwości dowodowych koniecznych do wyjaśnienia kwestii przynależności oskarżonego do zorganizowanej grupy przestępczej oraz celu towarzyszenia bratu w dniu 29.08.2008 r. w podróży do m. B., z pominięciem zasady, że podstawę wszelkich rozstrzygnięć powinny stanowić prawdziwe ustalenia faktyczne /art. 2 § 2 k.p.k./,

- nie dokonał eksperymentu procesowego w celu sprawdzenia czy oskarżony S. F. miał możliwość obserwacji z miejsca, gdzie się znajdował – swego brata, który przebywał w rejonie wagonów w miejscowości B. w dniu 29.09.2008 r. w nocy, co doprowadziło do błędnych ustaleń w tym zakresie,

- nie uwzględnił faktu, że oskarżony nie miał „pod ręką” lornetki, a ponadto obserwacja w danych warunkach terenowych i dzielącej odległości w ogóle była niemożliwa w m. (...)08.2008 r.,

- nie zawarł w uzasadnieniu wyroku podstaw dokonania obliczeń należności finansowych wszystkich tytułów, a zwłaszcza co do orzeczonego środka karnego w postaci kwoty 12.520 zł, a jedynie ograniczył się do wskazania kart z akt, z których część nie może być uznana za dowody z uwagi na braki formalne /np. k. 143, s. 33 i 44 uzasad./,

2. błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, które miały wpływ na jego treść, przez:

- błędne ustalenie, że oskarżony brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej w sytuacji, kiedy w rzeczywistości do niej nie przynależał,

- błędne ustalenie, że oskarżony uczestniczył w dniu 29.08.2008 r. w przemyście 20.000 paczek papierosów w sytuacji, kiedy brak jest ku temu dowodów.

Stawiając te zarzuty obrońca wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie osk. S. F. od przypisanych mu czynów lub o uchylene tego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Apelacja obrońcy A. F. (1) zarzuciła:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść wyroku, mianowicie art. 5 § 2 k.p.k., art. 7, 410 i 424 § 1 pkt 1 k.p.k., przez to, że Sąd:

a) nie wyczerpał wszystkich możliwości dowodowych koniecznych do wyjaśnienia stanu faktycznego i prawnego sprawy,

b) nie dokonał oceny prawnej zdarzenia z 13.02.2008 r. w przedmiocie przemytu 2.020 paczek papierosów pod kątem zakwalifikowania jako przedawnionego wykroczenia skarbowego i nie wyeliminował tego zdarzenia z opisu czynu w pkt VI wyroku,

c) nie uzasadnił przyjętych wielkości finansowych, zwłaszcza orzeczonego środka karnego w kwocie 29.988 zł, wskazując jedynie na karty akt, w tym na k. 143, zawierającą pismo, które nie spełnia wymogów formalnych dokumentu,

d) oparł ustalenia faktyczne na raporcie z analizy kryminalistycznej, który nie spełnia wymogów dowodu i godzenie się przez to na wywody organu, który nie ma kompetencji do zastępowania Sądu w ocenie dowodów /procesowych ani zawodowych/, a ponadto biorąc pod uwagę, że został sporządzony „pod zarzut”, gdyż analizuje ograniczony zakres hipotez /k. 2069/ - jest niewiarygodny,

e) nie dokonał bliższej analizy zdarzenia z 29.08.2008 r. w m. B.,

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na jego treść, a mianowicie:

- błędne ustalenie, że osk. A. F. (1) przynależał do zorganizowanej grupy przestępczej,

- błędne przyjęcie, że zdarzenie z 13.02.2008 r. stanowi przestępstwo, a nie wykroczenie skarbowe z uwagi na wartość, jak zostało ocenione i rozstrzygnięte podobne zdarzenie z 30.08.2008 r. dot. nawet większej ilości papierosów /pkt VII/,

- błędne ustalenie okoliczności zdarzenia z dnia 29.08.2008 r. w m. B., zwłaszcza współdziałania z bratem,

- błędne ustalenie wielkości należności finansowych, szczególnie orzeczonej kwoty 29.988 zł tytułem środka karnego,

3. wymierzenie rażąco niewspółmiernie surowych kar łącznych i jednostkowych oraz grzywny.

Stawiając te zarzuty skarżący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie osk. A. F. (1) od przypisanych mu czynów lub alternatywnie:

a) wyeliminowanie z opisu czynu w pkt VI zdarzeń z dnia 13.02.2008 r. oraz 29.08.2008 r., obniżenie kar jednostkowych i łącznej i grzywny, skorygowanie kwoty środka karnego, uchylene dozoru kuratora,

b) uchylene wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Apelacja obrońcy M. Z. (1) zarzuciła:

I. obrazę przepisów postępowania mającą istotny wpływ na jego treść, a to art. 4, 7, 410, 424 § 2 k.p.k. polegającą na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów skutkujące jej dowolnością, oparciu rozstrzygnięcia jedynie na części materiału dowodowego przy pominięciu korzystnych dla oskarżonego okoliczności, których Sąd nie ocenił i nie ustosunkował się w kontekście nadzwyczajnego złagodzenia kary i środka karnego;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia polegający na:

1. nadzwyczajnym obostrzeniu kary, w sytuacji, gdy prawidłowa analiza materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że wystąpiły przesłanki warunkujące konieczność nadzwyczajnego złagodzenia kary i środka karnego, a to wobec faktu, że dzięki kompleksowym wyjaśnieniom oskarżonego, w których ujawnił istotne informacje dotyczące osób współoskarżonych i szczegółowo opisał okoliczności popełnienia zarzucanych czynów możliwe było poczynienie jakichkolwiek ustaleń natury faktycznej;

2. orzeczeniu względem oskarżonego M. Z. (1) środka karnego w postaci ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku papierosów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa skarbowego, podczas gdy brak jest podstaw i jednocześnie konieczności dla orzeczenia tego typu środka karnego;

3. zaliczenie na poczet orzeczonej kary wyłącznie zatrzymania oskarżonego w dniu 25 sierpnia 2008 r., podczas gdy z akt sprawy wynika, iż oskarżony był zatrzymywany dwukrotnie – w dniach 25 sierpnia 2008 r. i 21 stycznia 2010 r.;

III. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary i środka karnego przypadku równowartości pieniężnej przedmiotów pochodzących bezpośrednio z przestępstwa, podczas gdy w przedmiotowej sprawie zachodzą okoliczności warunkujące wymierzenie kar jednostkowych i kary łącznej w łagodnym wymiarze, nadto kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, jak również warunkujące konieczność odstąpienia od orzekania przypadku równowartości pieniężnej papierosów.

W oparciu o powyższe zarzuty obrońca wnosił o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez nadzwyczajne złagodzenie kary i środka karnego, wymierzenie kar jednostkowych i kary łącznej w łagodnym wymiarze, nadto kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz orzeczenie środka karnego w postaci ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku papierosów ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca K. Ś. (1) w swej apelacji zarzucił:

I. obrazę prawa procesowego mającą wpływ na wydane orzeczenie, a mianowicie: art. 7 k.p.k. w zw. z art. 4 k.p.k. w zw. z art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 2 § 2 k.p.k., art. 92, art. 410 k.p.k. polegającą na dowolnej ocenie zebranego w toku postępowania materiału dowodowego i w konsekwencji niezasadnym przyjęciu, że oskarżony dopuścił się czynów przypisanych w wyroku, a przejawiających się w:

a) uznaniu za wiarygodne wyjaśnień złożonych przez oskarżonego A. F. (1), które to wyjaśnienia oskarżony wielokrotnie zmieniał, i które w przeważającej mierze są przejawem chęci umniejszenia swojej roli w popełnianych przestępstwach i przerzucenia większej odpowiedzialności na oskarżonego K. Ś. (1), a na podstawie których Sąd uznał oskarżonego K. Ś. (1) za winnego popełnienia wszystkich czynów przypisanych oskarżonemu w wyroku w sytuacji, gdy prawidłowa analiza materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, dokonana z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego, zwłaszcza zaś właściwa ocena postawy procesowej i taktyki obrony A. F. na tle konfliktu oskarżonych A. F. i K. Ś., prowadzi nieodparcie do wniosku przeciwnego, mianowicie, iż oskarżony K. Ś. nie należał do zorganizowanej grupy przestępczej, i nie dokonał przemytów papierosów o których mowa w wyroku, za wyjątkiem tego do którego sam się przyznał tj. w dniu 11 maja 2008 r. w H.;

b) nieuwzględnieniu, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci wyjaśnień oskarżonych (za wyjątkiem A. F.), zeznań świadków, raportu z przeprowadzonej analizy kryminalistycznej wraz z wykazami połączeń i schematami połączeń wskazuje, że oskarżony nie należał do zorganizowanej grupy przestępczej i nie miał wiedzy, że takowa istnieje, a ponadto, iż brał on udział tylko w jednym przemyśle, objętym aktem oskarżenia, z dnia 11 maja 2008 r. w H., do którego sam się przyznał, a w którym uczestnictwo nie dowodzi automatycznie jego przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej;

c) niezasadnym przyjęciu, że zapoznał A. F. (1) z M. Z. (1) i ustalał z nim podział ról w przemytach oraz miał kontaktować się ze stroną ukraińską w sytuacji, gdy żaden z dowodów powołanych przez Sąd na potwierdzenie tej okoliczności nie wspomina o osobie oskarżonego K. Ś. (1) i jakimkolwiek jego udziale w zapoznaniu oskarżonego A. F. (1) z M. Z. (1), ustaleniu ról czy kontaktach ze stroną ukraińską, a wręcz przeciwnie – dowody te wskazują, że to P. Z. (1) poznał A. F. (1) z M. Z. (1) i to M. Z. (1) miał organizować potrzebnych ludzi do przemytu papierosów za granicę, a kontaktami ze stroną ukraińską zajmował się A. F. (3);

d) dowolnym przyjęciu, że był „chroniony” przez M. Z. (1), który zdaniem Sądu, „w swoich wyjaśnieniach celowo pomijał udział K. Ś. (1) w popełnionych przestępstwach próbując w ten sposób chronić kolegę”, w sytuacji, gdy K. Ś. (1) nie przyjaźnił się z M. Z. (1), bowiem poznali się oni dopiero po 9 lipca 2008 r. i była to ledwie znajomość, a nie koleżeństwo i w związku z tym M. Z. (1) nie miał podstaw do tego aby umniejszać czy pomijać rolę K. Ś. (1) w zorganizowanej grupie, a także wobec faktu, iż w stosunku do pozostałych kolegów – oskarżonych A. F. i P. Z. złożył wyjaśnienia ich obciążające;

e) bezpodstawnym przyjęciu, że nawiązał współpracę z A. F. (1) w styczniu 2008 r. a przedsięwzięciem objętym tym porozumieniem miał być systematyczny przemyt papierosów z terytorium Ukrainy – w sytuacji, gdy w sprawie, oprócz wyjaśnień oskarżonego A. F. (1) pomawiającego K. Ś. (1) nie istnieją dowody potwierdzające zarówno nawiązanie tej współpracy jak i jej przebieg;

f) uwzględnieniu okoliczności przemawiających jedynie na niekorzyść oskarżonego, zaś z pominięciem okoliczności świadczących na jego korzyść i przy założeniu nieuzasadnionej tezy o dużej wartości dowodowej wyjaśnień A. F. w tym zakresie, w oderwaniu od rzeczywistej relacji łączącej strony oraz przy ewidentnym niedostrzeżeniu interesu A. F. w pomawianiu K. Ś.;

II. rażąco niewspółmierność kary poprzez orzeczenie rażąco surowej kary pozbawienia wolności w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, kary grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 50 zł stawka oraz środka karnego ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku papierosów do kwoty 31.045,00 zł co pozostaje w sprzeczności z określonymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. dyrektywami wymiaru kary, nie uwzględnia wynikających z art. 58 § 1 k.k. zasady, że kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia wykonania winna być orzekana wyjątkowo, a nadto w sytuacji, gdy innym oskarżonym w sprawie, za popełnienie większej ilości przemytów i w związku z tym większym uszczupleniem należności publicznoprawnych Sąd wymierzył łagodniejsze kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania i kary grzywny wyrok Sądu Okręgowego jawi się jako wewnętrznie sprzeczny i niesprawiedliwy.

Obrońca wnosił o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Lublinie, ewentualnie o zmianę wyroku przez warunkowe zawieszenie kary pozbawienia wolności oraz znaczące złagodzenie kary grzywny.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacje, o ile domagają się zmiany zaskarżonego wyroku i uniewinnienia oskarżonych, czy choćby tylko uchylenia tego wyroku celem ponownego rozpoznania sprawy przez sąd I instancji, nie są zasadne i nie zasługują na uwzględnienie. Orzeczenie tegoż sądu co prawda nie jest wolne od błędów, tym niemniej jednak możliwa jest ich eliminacja w postępowaniu odwoławczym. Jako że środek wniesiony przez obrońcę M. Z. (1) skierowany jest tylko przeciwko rozstrzygnięciu o karze i środku karnym, a więc idzie „najbliżej”, znajdzie on odniesienie w końcowej części uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego.

Odnośnie apelacji obrońcy S. F.:

Nie ma racji skarżący, jeżeli twierdzi, iż brak jest wystarczających podstaw do przypisania oskarżonemu zarzuconych mu przestępstw. Dla wykazania zasadności swej tezy obrońca akcentuje przede wszystkim treść wyjaśnień samego oskarżonego, który do popełnienia tych czynów się nie przyznał. Zauważyć jednak należy, że owe wyjaśnienia przeanalizowane zostały przez Sąd Okręgowy, a w konsekwencji przez ten sąd ocenione w sposób wolny od błędów. Skonfrontowane przy tym zostały z innym fragmentem materiału dowodowego. Argumentacja sądu przedstawiona została na str. 27- 28 pisemnych motywów wyroku i stwierdzić należy, że zasługuje ona na pełną aprobatę.

Jako dowód obciążający sąd I instancji słusznie powołał zeznania świadka Ł. K., funkcjonariusza Straży Granicznej. Ów dowód istotnie uzasadnia wnioski sądu, jeśli chodzi o realizację znamion przestępstwa z pkt. IX aktu oskarżenia. Nie ma przy tym potrzeby powtarzania treści tych zeznań. Dość stwierdzić, że wynikające z nich okoliczności w

aspekcie zasad wiedzy i doświadczenia życiowego w pełni uzasadniają przypisanie oskarżonemu zarzucanego mu czynu. To samo dotyczy też zeznań K. Z., także trafnie uznanych przez Sąd Okręgowy za w sposób istotnie obciążający oskarżonego.

Wskazane dowody są dowodami o charakterze pośrednim. Prawidłowo jednak sąd meriti zinterpretował, przy dochowaniu wymogów określonych art. 7 kpk, wynikające z nich okoliczności (str. 27- 28). W rezultacie przypisanie oskarżonemu czynu z pkt. IX znajduje należyte podstawy faktyczne. Odmienne w tej kwestii stanowisko skarżącego ma stricte polemiczny charakter.

Nie ma racji skarżący akcentując, iż oskarżony nie miał „pod ręką” lornetki. Rzeczą bezsporną bowiem jest, że lornetka znajdowała się w samochodzie. Dla dokonywania obserwacji terenu oskarżony nie musiał więc jej mieć cały czas w ręku.

Ponadto obrońca podnosi, iż z miejsca, w którym znajdował się S. F., nie było widoczności na rejon, w którym znajdowały się wagony kolejowe. Jest to jednak nic więcej, jak tylko supozycja. Przeciwstawiają się jej jednak zeznania Ł. K.. Tymczasem tego dowodu skarżący nawet nie próbuje podważyć. Tego rodzaju argument nie może więc przekonać Sądu Apelacyjnego do wniosków stawianych w apelacji. W żaden sposób nie podważa on prawidłowości ustaleń Sądu Okręgowego.

Nie było też zasadne dokonywanie eksperymentu procesowego dla wykazania możliwości obserwacji terenu przez oskarżonego. Nie sposób przecież odtworzyć warunków (pogoda, oświetlenie, przejrzystość powietrza, itp.), jakie panowały w chwili zatrzymania oskarżonego w samochodzie. Zatem ewentualny eksperyment byłby nieprzydatny z punktu widzenia prawidłowego wyjaśnienia okoliczności sprawy.

Brak jest też podstaw do kwestionowania ustaleń sądu I instancji w przedmiocie przynależności oskarżonego do grupy przestępczej. W istocie rzeczy obrońca ogranicza się tu do twierdzenia o braku podstaw dowodowych do takich ustaleń. Pomija jednak wyjaśnienia samego oskarżonego, który przesłuchiwany przez prokuratora w dniu 12 kwietnia 2009 r. przyznał się do obu zarzucanych mu czynów (zatem również udziału w grupie przestępczej). To owe wyjaśnienia taką podstawę dowodową stanowią. Jeśli zaś chodzi o relacje innych oskarżonych co do udziału S. F. w tej grupie, to sam skarżący słusznie zauważa, że warunkiem istnienia grupy nie jest przecież wzajemna znajomość wszystkich jej członków.

Rację ma natomiast obrońca wskazując, iż dokumenty (wyczerpania) stanowiące podstawę określenia uszczuplenia należności celnych i podatkowych dotknięte są istotnymi brakami. W tym zakresie materiał dowodowy uzupełniony został przez sąd odwoławczy. Wynikające stąd wnioski zostaną jednak omówione niżej, ponieważ odnoszą się one także do innych oskarżonych. Niżej również Sąd Apelacyjny rozważy kwestię wymiaru kary wobec S. F..

Odnosnie apelacji obrońcy A. F. (1):

Także ten środek odwoławczy nie jest zasadny i nie zasługuje na uwzględnienie. Jego autor w znacznej części powiela argumenty podniesione w apelacji wniesionej na korzyść S. F., co nie dziwi, skoro ów autor jest obrońcą obu oskarżonych. Sąd Apelacyjny za zbędne uznaje więc powtarzanie wyżej już wyartykułowanych okoliczności. Chodzi o argumenty dotyczące kwestii możliwości obserwacji przez S. F. terenu, na którym znajdowały się wagony, jego współdziałania z A. F. (1), zasadności przeprowadzenia eksperymentu procesowego w tym zakresie, a także podstaw dowodowych ustalenia uszczuplenia należności celnych i podatkowych. Wyżej zamieszczone wywody sądu ad quem zachowują tu swą aktualność.

Skarżący jako zasadniczy wniosek swej apelacji postawił żądanie uniewinnienia oskarżonego A. F. (1) od przypisanych mu czynów. Jak wynika z uzasadnienia środka, motywuje go zmiennością wyjaśnień oskarżonego. Faktem jest, że oskarżony był niekonsekwentny, jeśli chodzi o jego twierdzenia odnośnie realizacji przezeń znamion zarzucanych (i przypisanych) mu czynów, co jednak nie uszło uwadze sądu I instancji. W uzasadnieniu zaskarżonego wyroku twierdzenia te zostały szeroko omówione (str. 13- 15), a następnie poddane analizie i ocenie (str. 24- 26). Sąd

Apelacyjny nie stwierdza, aby rozumowanie Sądu Okręgowego cechowała dowolność. W istocie rzeczy charakteryzuje je logika, użyte przez sąd argumenty odpowiadają dyrektywom art. 7 kpk. Owych okoliczności nie trzeba powtarzać jako znanych przecież skarżącemu- dość stwierdzić, iż zasługują one na pełną aprobatę.

Zatem ustalenie sprawstwa A. F. (1) znajduje należyte podstawy dowodowe. Są nimi już tylko wyjaśnienia samego oskarżonego, prawidłowo przez Sąd Okręgowy ocenione. Wniosek apelacji o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonego od któregokolwiek z czynów staje się całkowicie bezzasadny.

Trudno zgodzić się z obrońcą, iż zdarzenia z dnia 29 sierpnia 2008 r. nie sposób uznać za przestępstwo. Prezentowana przezeń wersja abstrahuje nie tylko wyjaśnień oskarżonego przyznającego się do winy, ale i zeznań K. Z. wskazujących na obecność przemycanych papierosów w jednym z wagonów.

Nie ma racji skarżący, jeśli uważa, że zdarzenie z dnia 13 lutego 2008 r. winno być, z uwagi na ilość papierosów, a w konsekwencji wartość uszczuplenia celnego i podatkowego, potraktowane jako wykroczenie. Skarżący nie zauważa bowiem, że owo zdarzenie jest jedynie fragmentem czynu przypisanego oskarżonemu jako jedno i tylko jedno przestępstwo. Sąd Okręgowy trafnie ustalił z góry powzięty zamiar oskarżonego prowadzenia przestępczej działalności, a skoro tak, to słusznie zastosował art. 6 § 2 kks. Wszystkie przypisane oskarżonemu działania, zawarte w opisie czynu z pkt. VI, złożyły się na jedno przestępstwo. Nie ma prawnych podstaw do eliminacji któregokolwiek z nich celem odrębnego potraktowania.

Obrońca zarzuca Sądowi Okręgowemu uchybienie procesowe polegające na oparciu się na raporcie z analizy kryminalistycznej, który- zdaniem skarżącego- za dowód uznany być nie może. Sąd Apelacyjny zauważa zatem, że ów raport powoływany jest przez sąd meriti jedynie posiłkowo. O treści rozstrzygnięć zawartych w części dyspozytywnej zaskarżonego zadecydowały natomiast powołane w uzasadnieniu orzeczenia dowody, przewidziane prawem procesowym i przeprowadzone zgodnie z jego przepisami. O zaistnieniu uchybienia mogącego mieć wpływ na treść wyroku mowy więc być nie może.

Wreszcie myli się obrońca kwestionując ustalenia Sądu Okręgowego w przedmiocie przynależności oskarżonego do grupy przestępczej. De facto wnioskom sądu przeciwstawia jedynie własne wnioski. Tymczasem sąd I instancji w pisemnych motywach swego wyroku dostatecznie kwestionowaną okoliczność wyjaśnił (str. 37- 39). Jego wnioskom nie sposób zarzucić dowolności. Skarżący nie jest więc w stanie wykazać zasadności sformułowanego przez siebie zarzutu.

Kwestia wymiaru kary wobec A. F. (1) zostanie omówiona niżej.

Odnośnie apelacji obrońcy K. Ś. (1):

Również ten środek nie jest zasadny.

Sformułowane przez obrońcę zarzuty są bardzo obszerne. Podobnie obszerne są wywody mające przekonać do ich trafności zawarte w uzasadnieniu środka. Nie zmienia to jednak w niczym faktu, że skarżący skupia się praktycznie wyłącznie na podważaniu dokonanej przez Sąd Okręgowy oceny tego dowodu, jakim są wyjaśnienia A. F. (1).

Wyjaśnieniom tegoż oskarżonego Sąd Apelacyjny poświęcił miejsce już wyżej, odnosząc się do apelacji jego obrońcy. Powołana tam argumentacja pozostaje nadal aktualna.

Powtórzyć zatem należy, że wyjaśnienia A. F. (1) istotnie na przestrzeni prowadzonego postępowania były zmienne. Oskarżony podawał sprzeczne okoliczności dotyczące kwestii o zasadniczym znaczeniu. Sąd Okręgowy stanął więc przed trudnym zadaniem prawidłowej oceny tak niejednolitego dowodu.

Sąd zadaniu temu sprostał. Dostrzegł rozbieżności w twierdzeniach tego oskarżonego. Omówił je, a następnie przeanalizował i wyciągnął stosowne wnioski. Sąd Apelacyjny nie znajduje żadnych powodów do zakwestionowania ich prawidłowości.

Przytaczanie argumentacji sądu I instancji byłoby zbędne, jako oczywiście znanej obrońcy. Istotne jest natomiast to, że uwzględnia ona dyrektywy prawidłowej oceny dowodów określone w art. 7 kpk. Jako taka korzysta więc z ochrony wskazanego przepisu i nie sposób jej skutecznie zakwestionować. Dodać przy tym należy, że stanowisko sądu w omawianym zakresie jest trafne tym bardziej, że zetknął się on z oskarżonym osobiście. Miał możliwość obserwacji jego zachowania na sali rozpraw, reakcji na wypowiedzi i zachowania świadków czy pozostałych oskarżonych. Trudno więc zgodzić się z obrońcą, jeżeli kwestionuje ocenę wyjaśnień przez odwołanie się do ich zmienności. Owa zmienność w aspekcie tego, co przed chwilą wskazano, jest argumentem nie wytrzymującym krytyki.

Podobnie prawidłowości oceny Sądu Okręgowego nie podważa konstatacja obrońcy, że owe wyjaśnienia są dowodem odosobnionym. Dla określenia wiarygodności i miarodajności określonego źródła dowodowego jego ewentualne „osamotnienie” nie ma znaczenia. Decydują tu tylko dyrektywy określone w art. 7 kpk.

Skarżący akcentuje, że twierdzenia A. F. (1) nie znajdują, choć powinny, potwierdzenia w wyjaśnieniach M. Z. (1). Okoliczność ta jest faktem. Sąd Okręgowy dostrzegł ją jednak i wyjaśnił chęcią ochrony K. Ś. (1) przez drugiego z wymienionych. Takie wytlumaczenie nie może być uznane za nielogiczne, nieracjonalne, czy choćby tylko nieprzekonujące. Odmienne w tej kwestii stanowisko obrońcy prawidłowości wniosku sądu nie podważa.

To samo dotyczy też podnoszonego przez skarżącego konfliktu na tle finansowym między A. F. (1) a K. Ś. (1). Ta okoliczność znana była Sądowi Okręgowemu (str. 14 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Sam natomiast A. F. (1) wskazał, że ów konflikt pozostaje bez wpływu na treść jego wyjaśnień. Trudno więc przy odwołaniu do akcentowanej przez obrońcę okoliczności dyskredytować stanowisko Sądu Okręgowego w przedmiocie wiarygodności dowodu.

W rezultacie Sąd Okręgowy prawidłowo przypisał oskarżonemu K. Ś. (1) czyn z pkt. XVII aktu oskarżenia. Jest to logiczną i konieczną konsekwencją dokonanej oceny dowodów, również prawidłowej.

Podobnie zasadne i z tego samego powodu jest przypisanie oskarżonemu czynu z pkt. XVI aktu oskarżenia. Dodać przy tym należy, że Sąd Okręgowy przeanalizował zachowanie także K. Ś. (1) w aspekcie postawionego mu zarzutu przestępstwa z art. 258 § 1 kk- udziału w zorganizowanej grupie przestępczej. Rozumowanie sądu przedstawione zostało na str. 38- 39 pisemnych motywów wyroku.

Kwestia wymiaru kary zostanie omówiona niżej.

Odnosnie apelacji obrońcy M. Z. (1):

Ten środek odwoławczy jest natomiast częściowo zasadny. Słusznie, aczkolwiek z innej, niż wskazywana w apelacji przyczyny, ten skarżący domaga się uchylecia orzeczenia o środku karnym ściągnięcia równowartości pieniężnej przypadku papierosów.

Orzeczenie wskazanego środka karnego nie było bowiem w ogóle możliwe. Środek ten nie może obejmować równowartości przedmiotów, o jakich mowa w art. 29 pkt. 4 kks, a mianowicie takich, których wytwarzanie, posiadanie, obrót, przechowywanie, przewóz, przenoszenie lub przesyłanie jest zabronione jako przestępstwo lub wykroczenie skarbowe (art. 32 § 1 kks). Przemycane przez oskarżonego papierosy tymczasem były takimi przedmiotami- art. 63 § 2 kks zabrania przecież przywozu na teren kraju przedmiotów akcyzowych bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy.

W tej sytuacji możliwe byłoby zastosowanie wobec oskarżonego jedynie środka przypadku korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia czynu zabronionego (lub ściągnięcia jej równowartości)- stosownie do art. 33 § 1 kks. Rzecz jest jednak w tym, że wyrok nie został zaskarżony na niekorzyść. W takiej sytuacji nie jest możliwe zastąpienie niesłusznie orzeczonego środka karnego innym, nawet obligatoryjnym. Sprzeciwiłoby to się zakazowi określone w art. 434 § 1 kpk.

W tym stanie rzeczy zachodzi konieczność uchylenia rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego o srodku karnym, tak wobec M. Z. (1), jak i wszystkich pozostałych oskarżonych. Jeśli chodzi o M. Z. (1), S. F., A. F. (1) i K. Ś. (1), uchylenie rozstrzygnięcia następuje w związku z wniesieniem przez ich obrońców apelacji. Co do pozostałych oskarżonych w niniejszej sprawie podstawą prawną uchylenia jest art. 435 kpk. Jednocześnie zbędne byłoby odniesienie się do argumentów podnoszonych w niektórych apelacjach dotyczących niewspółmierności, czy też nieprawidłowego określenia wysokości srodka karnego.

Nie ma natomiast racji obrońca uzasadniając konieczność zastosowania wobec oskarżonego nadzwyczajnego złagodzenia kary na podstawie art. 36 § 3 kks. Określone w tym przepisie warunki, wbrew twierdzeniom skarżącego, nie zostały spełnione. Zauważyć należy, że nadzwyczajne złagodzenie kary na podstawie powołanego przepisu może nastąpić stosunku do sprawcy współdziałającego z inną osobą lub osobami w popełnieniu przestępstwa skarbowego, jeżeli ujawnił przed organem postępowania przygotowawczego wszystkie istotne informacje dotyczące tych osób oraz okoliczności jego popełnienia. M. Z. (1) takim sprawcą natomiast nie jest. Owszem, składał obszernie wyjaśnienia na etapie postępowania przygotowawczego, stały się one następnie podstawą ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego. Nie ujawnił jednak wszystkich znanych sobie okoliczności. Pominął mianowicie udział w przestępstwach K. Ś. (1), co Sąd Okręgowy, jak już wcześniej wskazano, przecież dostrzegł. W tej sytuacji nie może być mowy o zastosowaniu wobec oskarżonego nadzwyczajnego złagodzenia kary w oparciu o przesłanki powoływane przez obrońcę. Zachodziła natomiast konieczność nadzwyczajnego obostrzenia kary z uwagi na działanie oskarżonego w zorganizowanej grupie przestępczej (art. 37 § 1 pkt. 5 kks). Sąd Okręgowy słusznie tę instytucję zastosował.

Nie ma potrzeby odnoszenia się do kwestii prawidłowości zaliczenia okresu zatrzymania oskarżonego na poczet orzeczonej kary. Stosowne rozstrzygnięcie w tym zakresie w każdej chwili może wydać Sąd Okręgowy i nie jest tu konieczna interwencja sądu odwoławczego.

Kwestia prawidłowości wymiaru kary wobec oskarżonego zostanie niżej omówiona.

Zaskarżony wyrok wymagał jednak dalszych korekt, poza omówionym już wyżej koniecznym uchyleniem rozstrzygnięcia o srodku karnym. Jakkolwiek zaistniałe uchybienia nie są przez skarżących dostrzegane, to są one niezbędne z uwagi na sposób zaskarżenia wyroku przez obrońców S. F., A. F. (1) i K. Ś. (1) (w całości). Apelacja obrońcy M. Z. (1) de facto skierowana jest tylko przeciwko rozstrzygnięciu o karze i srodku karnym, za dokonaniem niezbędnych zmian przemawiają tu jednak względy, o jakich mowa w art. 440 kpk. W stosunku do pozostałych oskarżonych dokonanie takich zmian znajduje natomiast uzasadnienie w normie art. 435 kpk.

Przede wszystkim z opisów czynów niezbędna była eliminacja ustaleń o narażeniu Skarbu Państwa na uszczuplenie podatku VAT. Zgodnie bowiem z art. 6 pkt. 2 ustawy z dn. 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, przepisów tej ustawy nie stosuje się do czynności, które nie mogą być przedmiotem prawnie skutecznej umowy. Wyłączenie czynności zabronionych spod opodatkowania jest spowodowane przekonaniem, że państwo nie może- właśnie poprzez opodatkowanie- czerpać korzyści z czynności, których samo zabroniło (por. wyrok WSA w Krakowie z dnia 16 października 2009 r., I SA/Kr 1264/09, Lex nr 541960).

Jeśli chodzi o czyny M. Z. (1) i A. F. (1) odpowiednio z pkt. II i IV wyroku, to błędnie Sąd Okręgowy- za prokuratorem- określił ilość papierosów będących przedmiotem przemytu. W istocie rzeczy ilość ta wyniosła 154000 sztuk. W rezultacie inaczej, niż przyjął to sąd, ukształtowały się wartości uszczupleń. Należny podatek akcyzowy wynosi bowiem 411896 zł, zaś wartość należności celnej- 55860 zł (wylczenie należności uzyskane w postępowaniu odwoławczym).

Wyrok wymagał także modyfikacji, jeśli chodzi o zastosowaną kwalifikację prawną odnośnie działań wszystkich oskarżonych. Sąd Okręgowy niesłusznie powołał w niej przepisy art. 54 § 2 kks. Odpowiedzialności na podstawie tego przepisu podlega tymczasem tylko podatnik- a więc osoba prowadząca legalną działalność podlegającą opodatkowaniu. Nie mają one natomiast zastosowania do czynności sprzecznych z prawem, nawet jeżeli w wyniku ich dokonania powstaje obowiązek uiszczenia należności na rzecz Skarbu Państwa (podatku akcyzowego, cla). Por. w tej kwestii L. W., J. Z. „Kodeks karny skarbowy. Komentarz.” C.H. B. 2007, wyd. 1, tezy do art. 54 kks. Skoro oskarżonym

przypisano przemyt towarów akcyzowych, to w oczywisty sposób nie można uznać ich za podatników. Takie działanie jest zachowaniem zabronionym przez prawo.

Czyny oskarżonych z pkt. VI, IX, XVII, XIII i XV wyroku wyczerpują dyspozycję także art. 63 § 6 kks. Wysokość uszczupień w ich przypadku była bowiem małej wartości w rozumieniu art. 53 § 14 kks. Nie przekraczała dwustukrotności minimalnego wynagrodzenia z chwili ich popełnienia. Minimalne wynagrodzenie w 2008 r. wynosiło 1126 zł (Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 11 września 2007 r., Dz.U. 2007.171.1209). D. tej kwoty to 225200 zł.

W rezultacie inna jest też podstawa nadzwyczajnego obostrzenia kar wymierzonych za te czyny. Z mocy art. 63 § 6 kks są one zagrożone tylko karami grzywny. Nadzwyczajne obostrzenie kary następuje zatem na podstawie art. 38 § 1 pkt. 2 kks.

W wyniku nieprawidłowo i na niekorzyść oskarżonych (za wyjątkiem M. Z. (1) i S. Ł. (1)) zastosowanego przez sąd I instancji nadzwyczajnego obostrzenia kary zaszła też konieczność złagodzenia kar jednostkowych i łącznych. Słusznie więc domagają się złagodzenia kar pozbawienia wolności obrońcy oskarżonych A. F. (1), M. Z. (1) i K. Ś. (1). Sąd Okręgowy dostatecznie rozważył okoliczności czynów wszystkich oskarżonych. Trafnie ocenił stopień społecznej ich szkodliwości (str. 41- 44 pisemnych motywów wyroku). Podzielając argumentację sądu I instancji Sąd Apelacyjny za adekwatne uznał te kary jednostkowe i łączne, które wskazał w pkt. I. 4. a), b) i c) swego wyroku, przy czym w przypadku M. Z. (1) i S. Ł. (1) nie znalazł podstaw do innego ich ukształtowania, niż uczynił to sąd meriti. Zmiana kwalifikacji prawnej czynów na łagodniejszą (przez zastosowanie art. 63 § 6 kks) tych oskarżonych nie dotyczyła. Z oczywistych względów A. F. (1), S. F., D. K. i K. B. (1) wykonanie kar łącznych pozbawienia wolności warunkowo zawieszono.

Nie ma natomiast podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania kar orzeczonych wobec M. Z. (1) i K. Ś. (1). Ich uprzednia karalność dowodzi, że są oni sprawcami niepoprawnymi. Poprzednio stosowane wobec nich środki okazały się bezskuteczne. Kary z warunkowym zawieszeniem ich wykonania nie osiągnęłyby więc swych celów. Niezbędne jest oddziaływanie w drodze zastosowania kar bezwzględnych.

W przypadku pozostałych oskarżonych obligatoryjne było ich oddanie na okres próby pod dozór kuratora sądowego, a to z mocy art. 41 a § 2 kks. Działali oni bowiem w zorganizowanej grupie przestępczej. Kwestia ta jest oczywista i nie wymaga bliższego wyjaśnienia.

Sąd Apelacyjny nie znalazł nadto podstaw do modyfikacji, a tym bardziej eliminacji rozstrzygnięć o skazaniu oskarżonych na kary grzywny. Rozmiary przestępczej działalności oskarżonych, z drugiej natomiast strony wynikający z tej działalności rozmiar narażenia Skarbu Państwa na uszczuplenie należności, bezwzględnie przemawiają za zastosowaniem wobec oskarżonych dolegliwości majątkowych. Dolegliwości te muszą być przy tym realne, nie zaś tylko symboliczne, orzeczone „pro forma”. W przypadku każdego z oskarżonych orzeczone grzywny są adekwatne. Z jednej strony uwzględniają należycie stopień społecznej szkodliwości poszczególnych czynów, stopień zawinienia sprawców, z drugiej natomiast ich indywidualne możliwości majątkowe. Odpowiadają zatem dyrektywom prawidłowego wymiaru kary i nie mogą być uznane za niewspółmierne, a zwłaszcza- „rażące”.

Kwestia wymiaru kary wobec oskarżonych, na korzyść których zostały wniesione apelacje, nie wymaga dalszej argumentacji. Zarzuty rażącej niewspółmierności kary są bowiem przez obrońców uzasadnione w sposób wręcz lakoniczny. Obrońca S. F. takiego zarzutu w ogóle nie stawia. Apelacja wniesiona na korzyść A. F. (1) zawiera de facto tylko prostą konstatację o rażącej niewspółmierności kary. Natomiast obrońcy M. Z. (1) i K. Ś. (1) abstrahują od uprzedniej karalności tych oskarżonych.

Zatem kary orzeczone wobec wszystkich oskarżonych są adekwatne. Odpowiadają dyrektywom prawidłowego wymiaru kary i nie mogą być uznane za niewspółmierne. Spełnią wszystkie swe funkcje w zakresie prewencji zarówno indywidualnej, jak i szczególnej.

Z tych wszystkich przyczyn i przy braku przesłanek z art. 439 § 1 kpk Sąd Apelacyjny orzekł, jak w części dyspozytywnej swego wyroku.

Orzeczenie o kosztach obrony oskarżonych z urzędu w postępowaniu odwoławczym uzasadnia § 14 ust. 1 pkt. 5 i § 16 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 02.163.1348).

Rozstrzygnięcie o zwolnieniu oskarżonych od kosztów sądowych za II instancję uzasadnia art. 624 § 1 kpk.